Куди не глянь – військовий камуфляж,
І що тут вдієш — мода як погода…
Всі прагнуть якось влитися в типаж
Героя, що чекає нагороди.

Політики, вокзальні жебраки,
Вам зручно вимагати подаяння?
Не батальйони, полчища, полки…
На нас пливуть пронозливі піраньї.

А хлопці повертаються в бліндаж,
Змивають кров з простріляних шевронів,
Для когось просто модний камуфляж,
Для них — сердець остання оборона.

Об"їлися достоту блекоти!
Вам голови не тиснуть ці берети?
Не тут залиті кров"ю блокпости,
Не в вас летіли стріли мінометів,

Ці ордени кувалися не вам,
Нікого ними ви не надурили…
Та ж подивіться в очі матерям
Чиїх синів без них похоронили…

Наталя Дзюбенко-Мейс